

مقایسه تاثیر دهانشویه و ژل کلرهگزیدین بر شاخص‌های پرئودنتال در بیماران مبتلا به پرئودنتیت

مزمّن

استاد راهنما: دکتر نگار همایونفر، دکتر رضا میرزا طلوعی، ارشاد آقایی زاده

نگارش: هلن پورسوغات

شماره: ۲۴۳

چکیده

مقدمه:

پلاک دندانی از حدود یک قرن پیش شناخته شده و به عنوان عامل اصلی بیماری‌های پرئودنتال پیشنهاد شده است. با توجه به این موضوع که درمان بیماری‌های پرئودنتال بر پایه کنترل پلاک میکروبی استوار است تحقیقات فراوانی در این زمینه انجام شده که نتیجه آنها منجر به روش‌های جدید شیمیایی کنترل پلاک شد. از میان این روش‌ها و محصولات، کلرهگزیدین منجر به تولید ژل آن شد.

هدف:

هدف از این بررسی، مقایسه تاثیر دهانشویه و ژل کلرهگزیدین بر شاخص‌های پرئودنتال در بیماران مبتلا به پرئودنتیت مزمّن می‌باشد.

مواد و روشها:

در این مطالعه مداخله‌ای (تجربی) تعداد ۳۶ بیمار مبتلا به پرئودنتیت مزمّن با حداقل دو پاکت بیشتر از ۵ میلی‌متر در ناحیه مولرهای اول بالا یا پایین به صورت نمونه‌گیری غیر احتمالی ساده انتخاب و در سه گروه مورد بررسی قرار گرفتند. سپس درمان فاز اول پرئودنتال (درمان غیر جراحی) شامل جرم‌گیری و تسطیح سطح ریشه زیر و بالا لثه در دو نوبت به فاصله یک هفته انجام شد. گروه اول کنترل، گروه دوم دریافت‌کنندگان دهانشویه کلرهگزیدین و گروه سوم دریافت‌کنندگان ژل کلرهگزیدین.

شاخص‌های خونریزی لثه‌ای و تغییرات چسبندگی کلینیکی لثه در سه گروه قبل و بعد از مداخله بررسی و مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج:

۳۶ بیمار مبتلا به پرئودنتیت مزمّن وارد مطالعه شدند. در ابتدا و قبل از درمان در شاخص خونریزی لثه‌ای اختلاف آماری وجود نداشت ولی پس از مداخله در گروه ژل و دهانشویه نسبت به کنترل اختلاف داشته اما بین

دو گروه ژل و دهانشویه اختلاف آماری آماری وجود نداشت. چسبندگی کلینیکی لثه در گروه ژل نسبت به دو گروه دیگر بطور معنی داری اختلاف داشت.

خونریزی حین پروب کردن پس از استفاده از دهانشویه و ژل کلرهگزیدین بهبود یافت و نیز بدست آوردن چسبندگی کلینیکی لثه در گروه سوم نسبت به سایر گروه‌ها بهتر بود.

بحث:

این مطالعه نشان داد ژل کلرهگزیدین در بهبود شاخص‌های پریدونتال موثرتر بود.

www.rums.ac.ir